

REPUBLIKA SLOVENIJA
Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve
INŠPEKTORAT REPUBLIKE SLOVENIJE ZA DELO
1000 Ljubljana, Parmova 33
tel.: (01) 28-03-660, 28-03-670, 28-03-661
faks: (01) 28-03-677, 28-03-676

Štev.: 08283 – 72 / 2005
Datum: 27. 7. 2005

	Datum	Podpis
Sestavil		
Pregledal		
Predpisal		
Odpravil	29.7.05	Zef.

Renata Zatler, samostojna svetovalka
GZS-Združenje za promet in zveze
(RenataZatler@gzs.si)

ZADEVA: Strokovna pomoč v zvezi z razlago Zakona o delovnem času in obveznih počitkih mobilnih delavcev ter o zapisovalni opremi v cestnih prevozih

V zvezi z Vašim dopisom prejetim po elektronski pošti dne 22. 7. 2005 Vam najprej pojasnjujemo, da je za tolmačenje delovno pravne zakonodaje pristojno **Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve**, ne glede na navedeno pa Vam v nadaljevanju na podlagi 4. člena Zakona o inšpekciji dela (Uradni list RS, št. 38/94, 32/97 in 36/2000) podajamo v smislu strokovne pomoči sledeč odgovor, ki pa ni pravno zavezujoč:

Iz Vaše vloge izhaja, da Vas zanima, kako tolmačiti določbo 4. člena Zakona o delovnem času in obveznih počitkih mobilnih delavcev ter o zapisovalni opremi v cestnih prevozih, in sicer, glede določbe v zvezi s povprečnim tedenskim delovnim časom.

Vzrok za dileme glede uporabe določb 4. člena Zakona o delovnem času in obveznih počitkih mobilnih delavcev ter o zapisovalni opremi v cestnih prevozih je mogoče najti tudi v tem, da ZDR ne uporablja termina povprečni tedenski delovni čas, temveč določa le polni tedenski delovni čas, ki je sicer lahko razporejen enakomerno ali neenakomerno in se lahko upošteva kot povprečna delovna obveznost v obdobju, ki ne sme biti daljše od šest (izjemoma celo 12) mesecev. ZDR omogoča tudi delo preko polnega delovnega časa, pri čemer se omejitev nadurnega dela lahko upošteva kot povprečna omejitev v obdobju določenem v zakonu. Medtem ko pa Direktiva 2002/15/ES in Zakon o

delovnem času in obveznih počitkih mobilnih delavcev ter o zapisovalni opremi v cestnih prevozih govorita o povprečnem tedenskem delovnem času.

Kot izhaja iz uvodnih pojasnil k osnutku Predloga zakona o delovnem času in obveznih počitkih mobilnih delavcev ter o zapisovalni opremi v cestnih prevozih, je zakonodajalec upošteval pri oblikovanju tega zakona določbe Direktive 2002/15/ES o urejanju delovnega časa oseb, ki opravljajo spremljevalne dejavnosti v cestnem prometu (to je vsaka vozna oseba ali samozaposleni voznik, ki opravlja take dejavnosti), ki določa v 4. členu, da države članice sprejmejo ustrezne ukrepe za zagotovitev, da povprečni tedenski delovni čas ne presega 48 ur. Najdaljši tedenski delovni čas se lahko poveča na 60 ur, samo če se v štirih mesecih ne preseže povprečje 48 ur.

Pri opredelitvi polnega delovnega časa v Zakonu o delovnih razmerjih (Uradni list RS, št. 42/2002, v nadaljevanju: ZDR), ki ne sme biti daljši od 40 ur na teden so bile upoštevane splošne določbe Direktive 93/104/ES o določenih vidikih organizacije delovnega časa – ki določa, da sme maksimalni povprečni tedenski delovni čas, vključno z nadurami, trajati največ 48 ur na teden (obdobje izravnave je 4 mesece oz. izjemoma 6 oz. 12 mesecev). Pri pripravi določb ZDR so bile torej upoštevane določbe Direktive 93/104/ES, ki je bila na podlagi 27. člena Direktive 2003/88/ES o določenih vidikih organizacije delovnega časa, razveljavljena. Isti člen Direktive 2003/88/ES pa v drugem odstavku določa, da sklicevanje na navedeno – razveljavljeno Direktivo 93/104/ES pomeni sklicevanje na Direktivo 2003/88/ES.

Hkrati pripominjamo, da Direktiva 2002/15/ES o urejanju delovnega časa oseb, ki opravljajo spremljevalne dejavnosti v cestnem prometu v uvodnih določbah pravi, da Direktiva 93/104/ES o nekaterih vidikih organizacije delovnega časa omogoča sprejetje podrobnejših predpisov za organizacijo delovnega časa. Prav tako izrecno določa, da imajo določbe Direktive 2002/15/ES na podlagi 14. člena prednost pred Direktivo 93/104/ES (oz. sedaj pred Direktivo 2003/88/ES).

Ker je torej zakonodajalec pri pripravi Zakona o delovnem času in obveznih počitkih mobilnih delavcev ter o zapisovalni opremi v cestnih prevozih upošteval Direktivo 2002/15/ES, ki omogoča, da se lahko najdaljši tedenski delovni čas poveča na 60 ur, če se v 4. mesecih ne preseže povprečje 48 ur, menimo, da je v primerih, ko velja za delavca Direktiva 2002/15/ES, možno uporabiti določbe Zakona o delovnem času in obveznih počitkih mobilnih delavcev ter o zapisovalni opremi v cestnih prevozih.

Lep pozdrav!

Mag. Borut Brezovar
Glavni inšpektor RS za delo